

Bemærkninger til Landstingslov om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland.

I. Almindelige bemærkninger.

Nærværende forslag til lov om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland erstatter samme lov fra 16. december 1988. Med forslaget foretages der i det væsentlige tre ændringer. Dels udvides loven til også at omfatte arbejdskraft med varig ansættelse i et firma med hjemsted uden for Grønland, når denne arbejdskraft beskæftiges i Grønland. Dels sidestilles ansatte i private virksomheder med ansatte i offentlige virksomheder for så vidt angår spørgsmålet om status af særlig tilknytning til Grønland. Endelig gøres loven gældende for områder udenfor kommuneinddelingen ved at Grønlands Landsstyre tildeles kommunernes opgaver i disse områder. Herudover er der foretaget en ajourføring af loven samt foretaget konsekvensrettelser i en del paragraffer. Af denne årsag fremlægges ændringsforslagene som forslag til ny lov uden at der derfor er sket grundlæggende ændringer i lovens principielle opbygning eller anvendelsesområde.

Hvad angår spørgsmålet om at betragte en ægtefælles eller samlevers ansættelse i Grønland som en særlig tilknytning til landet, lægges der i lovforslaget op til, at dette sker pr. automatik ved en ægtefælde eller samlevers ansættelse i såvel det offentlig som det private, når ansættelsen har været myndighedsbehandlet i henhold til nærværende lov.

Ægtefæller og samlevende til ansatte i stillinger, som ikke er omfattet af loven, kan anses for at have særlig

-----
EM 1992/27

SD j. nr. 12.10.01

tilknytning til Grønland efter imødekommet ansøgning indsendt til Grønlands Landsstyre, jvf. lovens § 4, stk. 3.

I forhold til ansættelse i det offentlige er der tale om en stramning af reglerne for de stillingskategorier, som ikke er omfattet af loven. Her skal forholdet fremover vurderes fra centralt hold. Da det i vid udstrækning vil være tale om stillinger i Nuuk, vil det kunne iværksættes administrative regler, således at spørgsmålet sikres behandlet rutinemæssigt på ansættelsestidspunktet. Ulempen vil således ikke være overvejende og skal afvejes mod de problemer, arbejdsmarkedskontorene ville stå overfor, hvis særlig tilknytning til Grønland på det private arbejdsmarked kunne opnås via et ansættelsesforhold, som ikke på noget tidspunkt havde været forelagt nogen offentlig myndighed.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad § 2

Bestemmelsen fastlægger lovens faglige anvendelsesområde. Vurderingen af hvorvidt et ansættelsesforhold fagligt omfattes af loven, tager herefter konsekvent udgangspunkt i stillingen, d.v.s. i indholdet af det arbejde, der skal varetages, sammenholdt med de af arbejdsgiverens stillede krav til uddannelse.

En konsekvens heraf vil være, at arbejdstagers individuelle, uddannelsesmæssige forudsætninger alene ikke er afgørende for, hvorvidt et ansættelsesforhold er omfattet af bestemmelsen, ligesom løn- eller ansættelsesmæssig status ikke afgørende har betydning for det samme. Således er f. eks. tjenestemandstillinger omfattet af loven i den udstrækning, stillingens faglige indhold falder indenfor bestemmelsens rammer.

Ad § 2, stk. 1, nr. 4

Under videregående søfartsuddannelse henføres kyst- og sætteskipperuddannelserne af alle tre grader, samt maskinistuddannelsen, svarende til de uddannelser med erhvervsmæssigt sigte, som kan gennemføres i Grønland.

Ad § 2, stk. 2.

Bestemmelsen er især møntet på situationen omkring delentrepricer og lignende, hvor dele af en virksomheds opgave bliver udført af underentreprænerer/leverandører med hjemsted udenfor Grønland og med egen stab af ansatte, samt ved udlån af arbejdskraft fra et moderselskab med hjemsted udenfor Grønland til et datterselskab i Grønland.

Ad § 4, stk. 1, nr. 2.

Ændringen er begrundet i et ønske om at sidestille ansatte i private og offentlige virksomheder i den udstrækning ansættelse er sket med kommunens godkendelse.

Ægtefæller og samlevende til ansatte i private og offentlige stillinger, som ikke er omfattet af ovenstående lov, og hvor der derfor ikke sker nogen myndighedsbehandling, kan anses for at have særlig tilknytning til Grønland, når Grønlands Landsstyre har imødekommet en ansøgning herom, jvf. lovens § 4, stk. 3. Anvendelse af bestemmelsen i denne henseende er ikke ny. Den er indtil nu blevet anvendt i forhold til ansættelser på det private område som helhed.

Ad § 6, stk. 4.

Bestemmelsen sigter mod særlige regler i tilfælde, hvor arbejdskraftbehovet er uforudsigeligt og en snarlig udførelse af arbejdet er af væsentlig betydning, f.eks. ved udbedring af akut opståede skader på skibe eller tekniske anlæg.

Ad § 13.

Pr. 1. oktober 1992 overgår forsvarsområdet i Kangerdlussuaq til civilt område. Området vil dog fortsat være placeret udenfor den kommunale inddeling, hvorfor Landsstyret tillægges de beføjelser, som indenfor de enkelte kommune varetages af kommunalbestyrelsen.

Herefter bliver loven gældende for hele området i Kangerdlussuaq ved dens ikrafttræden senere end 1. oktober 1992.